

آدم آهنی و شاپرک

نویسنده: ویتاتو ژبلینسکای

نثر: ساده و روان

واژه های مهم

ملاقات: دیدار	مودیانہ: آزار دهنده
التماس: خواهش	غرّش: صدای بلند
رایحه: بوی خوش	ملافه: رو انداز
نجوا: آهسته حرف زدن	تحسین: آفرین گفتن
انبوه: بسیار، زیاد	سرشناس: معروف

دانش زبانی: فعل آینده یا مستقبل

فعل مُستقبل، فعلی است که در زمان آینده اتفاق می افتد و ابتدای فعل، نشانه « خواه » می آید.

ساخت فعل آینده یا مستقبل

جمع	مفرد
خواه + یم + رفت = خواهیم رفت	خواه + م + رفت = خواهم رفت
خواه + ید + رفت = خواهید رفت	خواه + ی + رفت = خواهی رفت
خواه + ند + رفت = خواهند رفت	خواه + د + رفت = خواهند رفت

جمع	مفرد
خواهیم نوشت	خواهم نوشت
خواهید نوشت	خواهی نوشت
خواهند نوشت	خواهد نوشت

دانش ادبی: داستان‌های رمزی یا نمادین

داستان‌های نمادین: داستان‌هایی هستند که با استفاده از تخیل و آوردن شخصیت‌های غیر انسان، ذهن ما را به تفکر وا می‌دارند تا شبیه آنها را در جامعه و اطراف خود پیدا کنیم.

در این درس: شاپرک، نماد انسان‌های مهربان است. آدم آهنی نماد انسان‌های بی احساس و خشن است.

ترکیب وصفی و اضافی

هرگاه دو کلمه به وسیلهٔ « — » به هم اضافه شوند، یک ترکیب می‌سازند؛

مثال:

دست پاک - کوه بلند - کتاب فارسی - چشم من - زندگی زیبا - خانهٔ علی - کشور ایران و

همهٔ مثال‌های بالا ترکیب هستند ولی نوع هر یک با دیگری فرق دارد.

ترکیب اضافی: مضاف + مضاف

ترکیب وصفی: موصوف + صفت

راه‌های تشخیص ترکیب وصفی و اضافی:

راه اول: کسرهٔ بین دو کلمه را حذف می‌کنیم، بعد از کلمهٔ اول، « ویرگول » می‌گذاریم و در آخر، فعلِ « است » اضافه می‌کنیم. اگر عبارت، معنی داد، ترکیب وصفی است و اگر معنی نداد، ترکیب اضافی است.

مثال:

اتاق تمیز ← اتاق، تمیز است. { این جمله، معنی می‌دهد. پس ترکیب وصفی است. }

اتاق مدیر ← اتاق، مدیر است. { این جمله معنی نمی‌دهد. پس ترکیب اضافی است. }

راه دوم: به آخر کلمه دوم، « تر » اضافه می‌کنیم. اگر عبارت، معنی داد، ترکیبِ وصفی است و اگر معنی نداد، ترکیبِ اضافی است.

مثال:

مادرِ دلسوز ← مادرِ دلسوزتر { چون معنی دارد، ترکیبِ وصفی است. }

مادرِ من ← مادرِ من تر { چون معنی ندارد، ترکیبِ اضافی است. }

راه سوم: کلمه « بسیار » را در وسط دو کلمه قرار می‌دهیم. اگر عبارت، معنی داد، ترکیبِ وصفی است و اگر معنی نداد، ترکیبِ اضافی است.

مثال:

شهرِ تمیز ← شهرِ بسیار تمیز { چون معنی دارد، ترکیبِ وصفی است. }

شهرِ مشهد ← شهرِ بسیار مشهد { چون معنی ندارد، ترکیبِ اضافی است. }